

Йосип ОСТИ

ЯБЪЛКАТА НА СЕЗАН

traduki™

Издаването на това произведение е подкрепено от литературната мрежа ТРАДУКИ, членове на която са Федералното министерство за европейски и международни работи на Република Австрия, Външното министерство на Федерална република Германия, Швейцарската културна фондация Про Хелвеция, КултурКонтакт Австрия, Гьоте-институт, словенската Агенция за книгата ЈАК, Културното министерство на Република Хърватия и фондация С. Фишер.

© **Osti, Josip.** *Vse ljubezni so nenavadne.* Študentska založba Litera. (Книжна збирка Piramida). Maribor, 2006.

Osti, Josip. *Tomajski vrt.* Društvo 2000. Ljubljana, 2007.

Osti, Josip. *Na križu ljubavi.* Блесок. Скопје, 2008.

Osti, Josip. *Oživi mrtva veja.* Блесок. Скопје, 2009.

Osti, Josip. *Jutranjice, večernice.* Mladinska knjiga. Ljubljana, 2009.

Osti, Josip. *Objemam te in poljublam v vseh barvah Marca Chagalla.* Založba Pivec. Maribor, 2010.

© copyright of the translation: S. Fischer Foundation by order of TRADUKI

© Людмила Минцова, преводач, 2012

© Капка Кънева, художник, 2012

ISBN 978-954-9655-66-7

Йосип ОСТИ

ЯБЪЛКАТА НА СЕЗАН

Съставителство и превод от словенски и хърватски:

Люмила Мингова

ПАНОРАМА

София 2012

I. ЖИВА Е МЪРТВАТА КЛОНКА

**ГАЛИ ТЕ МОРЕТО, ЦЕЛУВА ТЕ СЛЪНЦЕТО, МОЕ ГОЛО МОМИЧЕ
С КЛОНКА В РЪКАТА, ОТ КОЯТО ВИСЯТ ТОКУ-ЩО УЗРЕЛИ ЧЕРЕШИ**

събличаш грехите си
оставяш грижите
за миг
успяваш да забравиш
хората които си обичала
хората които са те обичали
на които ти
и които на теб са причинявали болка

отново си момиче

гали те морето
целува те слънцето
мое голо момиче
с клонка в ръката
от която висят току-що узрели череши

В теб загледано
расте морето
подмладява се слънцето

морска длан гали ходилата ти
прасците
бедрата...

слънчеви устни докосват сянката ти
плъзгат се по врата ти
по раменете се спускат
под лявата гърда проблясват...

по-млада си от теб самата
на старите снимки

разширяват се зениците
изчервяват се бузите
сърцето бие лудо...

за пръв път това лято
до кръста влезе в морето

мраз и жега
те изпълват едновременно

трепериш
сякаш си
за първи път пред нещо

гали те морето
целува те слънцето
мое голо момиче
с клонка в ръката
от която висят току-що узрели череши

стоиш неподвижна

може би
ще литнеш
в небето уплашена
ще заплуваш смело
или ще се върнеш на брега
ще се облечеш
и ще тръгнеш по пътя от който дойде

морето и слънцето
ще те последват

***

Сред лозята извит
път към гробището.
Няма път назад.

***

Разцъфнал клон
В пръстта. Рояк пчели.
И все пак мирис на смърт.

***

Изведнъж гъста
мъгла и вече не зная
до мен ли си.

***

Слънчев октомври.
Златиста е урната ти
В ръцете ми.

***

Вятърът те милва.
Слънцето те целува. И
ревнувам.

***

Птица в небето.
Риба във водата. Ти
В черната земя.

***

Сега, мъртва, пееш
като риба и мълчиш
като птица.

***

Няма те, но за мен
си тук: отсъстващо-
присъстваща.

***

Прегръщам те,
земя, била Вече Въздух,
Вода и огън.

***

Спя сам. А ти все още
придърпваш юргана
към себе си.

***

Сега пия чай сам.
От твоята чаша.
Толкова студен.

***

Когато си отиде,
те облякох. Преди
те съблякох.

***

По морското дъно –
сянка на лодка
с мъртви риби.

***

Щъркел във водата.
Изглежда сякаш е със
счупени крака.

***

Гущер върху
гроба ти – крилата риба,
птицо без криле.

***

Паля ти свещ,
а после лягам на гроба,
който е в мен.

***

Сърцето ми е пета
посока. Душата –
пети сезон.

***

Слънцето залязва
и пали свещи
от лег по елите.